

1/2025

Přestávka !

Časopis ZŠ Hrotovice

Základní škola
Hrotovice

F. B. Zvěřiny 221
675 55 Hrotovice
Česká republika
www.zshrotovice.cz

Milý Ježíšku ...

Před Vánocemi jsme se zeptali dětí na prvním i druhém stupni naší školy, co si přejí najít pod stromečkem a po Vánocích jsme zjišťovali, zda to opravdu dostali.

PŘÁLI SI

Teodor (1.tř.): lego

Ema (1.tř.): kočárek

Jasmína (1.tř.): plyšák

Pavel Dokoupil (2. tř.): lego

Štěpán Zelníček (2. tř.): hodinky

Jan Hájek (2. tř.): nerf pistole

Amálie Chlabnová (2. tř.): kouzelné hrníčky

Petr Fiala (3. tř.): lego

Bohdan Yulitshinets (3. tř.): helmu na motorku

Teo Vanko (3. tř.): fotbalový dres

Tobiáš Cabejšek (3. tř.): brusle

DOSTALI

lego

kočárek

plyšák

lego

hodinky

tablet

kouzelné hrníčky

lego

helmu na motorku

fotbalový dres

brusle

PŘÁLI SI

Jakub (4. tř.): filament do 3d tiskárny

Viktorie (4. tř.): sadu na klíčenky

Adam A. (5. tř.): Bige Merch

Karolína (5. tř.): motorku

Nela (5. tř.): sluchátka

Milan Dusík (6.tř.): mobil Oneplus nord 3

Denis (6.tř.): lego auto I

Jirka(6.tř.): rybářské křeslo Miwardi

Tomáš Denemarek (6. r.): benzín, petardy

DOSTALI

filament do 3d tiskárny

sadu na klíčenky

Bige Merch nedostal

obraz s motorkou

sluchátka

mobil Oneplus nord 3

lego Titanik

rybářské křeslo Miwardi

peníze

PŘÁLI SI

Adam (7. tř.): klid od školy

Nancy (7. tř.): česací hlavu

Daniela (7. tř.): lego

Veronika (7. tř.): bílé ponožky

Štěpán (7. tř.): basketbalový koš

Jakub (7. tř.): 3d tiskárnu

Lea (7. tř.): koně

Emil (7. tř.): voňavku La coste

Matěj (7. tř.): hot wheels

Jasmína (7. tř.): peníze

Jirka (9. tř.): peníze

Veronika (9. tř.): tašku na basketbal

Lucie (9. tř.): knížku

Klára (9. tř.): parfém

Hana (9. tř.): peníze

Nela (8.tř.): normálního bratra

Petr(8.tř.): lego

Natálie: bílé ponožky

Adam Chmel: aby jezdil „fechtl“

DOSTALI

klid od školy

nedostala česací hlavu

lego

bílé ponožky

basketbalový koš

nedostal 3d tiskárnu

nedostala koně

voňavku La coste

nedostal hot wheels

peníze

počítač

tašku na basketbal

knížku

parfém

peníze

oblečení

lego

bílé ponožky

„fechtl“ jezdí

Tak nevím, je ten Ježíšek takový dobrák, nebo máme tolik hodných žáků?

Stránka 2

Jak slaví Vánoce naši učitelé.....

Požádali jsme všechny vyučující o sdílení jejich vánočních zvyků a jednu fotku u stromečku.

Paní učitelka Jaromíra Palátová

Štědrý den trávíme tak, že jak se ráno vzbudíme, jsme co nejdéle v pyžamu a snídáme. Na oběd máme čočkovou polévku. Pak jdeme ven do lesa dát zvířátkům....Kolem 17:00 jdeme ke štedrovečerní tabuli, kde máme smaženého kapra, bramborový salát a kdo chce, ještě čočkovou polévku, a hrají nám vánoční koledy. Kolem 18:00 jdeme ke stromečku, rozbalujeme dárky a koukáme na pohádku na ČT. Kolem 22:00 jdeme na večerní mši, kde se zdravíme s ostatními a říkáme si co a jak a spát jdeme až kolem půlnoci.

Paní učitelka Zdeňka Šmahelová

Slavíme tradičně – jíme kapra, bramborový salát, děti navíc smažený sýr. Na Štědrý den nesmí nikdy chybět dlouhá odpolední procházka (protože vaří babička), hraní her, pohádka, u které vždy usnu, a hlavně – „kompotík“ – recept mého otce a babičky, kdy se smíchá spousta čerstvého ovoce a ovocných kompotů, nechá se vychladit a vzniklá směs doplňuje večeri.

Paní učitelka Miluše Vodínská

Vánoční svátky mám moc ráda. U nás začínají tím, že si nazdobím adventní věnec a začnu s pečením perníčků. Vymyslím, co si vyrobíme s dětmi ve škole na výzdobu třídy, jakou písničku zazpíváme Mikuláši. Ráda pečú vánoční cukroví, protože zavoní celým domem. Jdu koupit kapra, nachystám bramborový salát, připravím mísu s ovocem oříšky, uvařím voňavý čaj. Nazdobím stromeček, samozřejmě nechybí dárky. Atmosféra vánoc se nedá ničím nahradit a to je na těchto svátcích nejhezčí. Když mám kolem sebe všechny, které mám ráda, je všude radost, klid a pohoda. Díváme se na pohádky, ve kterých vždycky všechno dobře dopadne. Všem bych přála, aby takových dnů v roce bylo co nejvíc.

Paní učitelka Kateřina Lohniská

O Vánocích pouštíme plovoucí lodičky ze skořápek. Dáváme do nich svíčky a komu vydrží svíčka nejdéle svítit, ten bude dlouho živ. Krájíme jablíčko, aby tam byla hvězdička, a pod talířem musí být šupina, abychom měli hodně peněz v novém roce.

Paní učitelka Kristýna Brančová

Předvánoční dobu v naší rodině zahájí adventní věnec položený na kuchyňském stole a vůně upečených perníčků. Na Štědrý den už v obýváku září nazdobený vánoční stromeček a vedle něj se krčí malý dřevěný otevírací betlém – památka z rakouských Alp. Štědrý večer trávíme společně s hrotovskou babičkou. Po slavnostní večeři se čas zpomaluje, protože než se mohou rozbalit dárky, čteme příběh o narození Ježíška a zpíváme koledy. Sváteční večer zakončuje sledování štedrovečerní pohádky.

Paní učitelka Ivona Popelková a pan učitel Petr Popelka

Vánoce v naší rodině začínají v podstatě adventem. Období příprav a starostí se snažíme nahradit hlavně těšením na shledání a chvíle klidu se svými nejmilejšími.

Na první adventní neděli kromě zapálené svíčky na adventním věnci začínáme pomalu zdobit dům zvenčí i uvnitř různými vánočními dekoracemi. Každý rok se u nás rozzáří světýlka velkého smrku u vchodu, okenní truhlíky, balkon i nazdobená okna. Už od vchodových dveří je podle výzdoby poznat, že se na tyto svátky opravdu těšíme. Také si rádi užíváme akcí, které na nás dýchají vánoční atmosférou – koncerty, besídky i přípravu tříd a překvapení pro děti ve škole.

O vánocích dodržujeme tradice a zvyky, které jsme se svými rodiči prožívali jako malé děti. Paní učitelka uklízí a zdobí byt, peče se synem Míšou cukroví a vánočku. Pan učitel si každoročně nenechá ujít přípravu štědrovečerní večeře. Rád chystá kapra a vpředvečer Štědrého dne připravuje skvělý bramborový salát. Dcera Adélka zdobí vánoční stromeček a balí dárky.

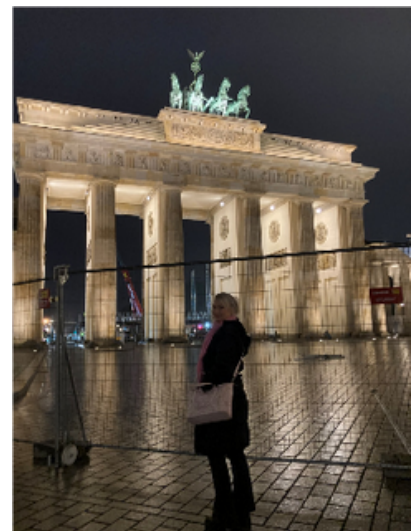
Naši čtyřčlennou rodinu doplňuje u štědrovečerního stolu maminka paní učitelky – babička Alenka a kočka Mazlinka. U večeře rozkrajujeme jablíčka, máme pod talířem rybí šupiny a pouštíme si skořápkové lodičky se zapálenými svíčkami. Před rozbalováním dárečků nám Míša zahraje na klavír klasické koledy, které si společně s chutí zazpíváme. A pak si nenecháme ujít v televizi oblíbené pohádky a hlavně film Pelíšky.

O vánočních svátcích navštěvujeme nejbližší rodinu a kamarády. Letošní Boží hod jsme měli zpestřený divadelním představením O betlémské hvězdě. Společný čas, který jsme trávili při nácviu divadla se svými přáteli, byl také neopakovatelný a velmi příjemný. Na konec starého roku nechystáme žádné velké oslavy, ale scházíme se s lidmi, se kterými je nám dobře a přejeme si navzájem do nového roku hlavně zdraví, klid a pohodu.

Paní učitelka Radana Baštová

Na vánoční čas se vždy těším, i když je to stresující doba. Stromeček zdobíme večer 23. prosince. Také tradiční bramborový salát chystám den před Štědrým večerem. 24. prosince se snažím jíst dopoledne pouze vánočku nebo cukroví. K obědu máme čočkovou polévku. Pak odcházím se psem na štědrovečerní procházku a zapálím svíčky na hřbitovech. K večeru připravím kapra na řízek, na kterém si vždy pochutnáme. Připijeme si na zdraví a čekáme na Ježíška. Dodržujeme některé tradice, rozkrajujeme jablka pro zdraví a dáváme si penízky pod talíř, aby byl ten nastávající rok štědrý. Večer se díváme na pohádky.

Všechny dárky mě vždycky potěší, ale nejraději mám „zážitkové“. Letos jsem s dcerou navštívila Berlín, kde jsem 26. a 27. prosince zažila německou vánoční atmosféru, viděla osvětlenou Braniborskou bránu, pozůstatky Berlínské zdi, televizní věž, Říšský sněm. Ochutnala místní dobroty a speciality. Všem čtenářům našeho školního časopisu přeju do nového roku hlavně zdraví a chuť objevovat nové věci!

Paní učitelka Blanka Juránková

Slavíme je tradičně. Na Štědrý den zdobíme stromeček, pak chodíme do lesa, do krmelce, kde dáváme zvířátkům nějaké ovoce, zrní, sůl, kaštiny. Odpoledne jdeme na mši, je to vánoční půlnoční mše, ale u nás v Dalešicích je ve 4 hodiny. Pak se sejdeme na štědrovečerní večeři, kdy jíme kapra a bramborový salát, nebo nějaké filé a bramborový salát. Dodržujeme nějaké zvyky – pouštíme lodičky a zpíváme koledy a jsme společně u stromečku – celá rodina a děda s babičkou.

Paní učitelka Hana Ludvíková

Vánoce slavím doma, zatím ještě s mými rodiči. Většinou kolem 5., 6. míváme večeři. Do té doby většinou ležíme doma, odpočíváme, krmíme se sladkostmi, cukrovím, masem, co doma máme. Poté máme slavnostní večeři, při které máme kapra, rybí polévku a bramborový salát. A následně si samozřejmě rozbalíme vánoční dárky. Pak už jenom koukáme na pohádky.

Paní učitelka Lenka Bulová

Pan učitel Petr Voneš

Máme kapra na Štědrý den.
Rozkrajujeme jablka.
Pečeme cukroví.
Máme vánoční stromeček.

Pan učitel Pavel Vítámvás

Na Štědrý den se dobře vyspím a protože jsem ještě v životě neviděl zlaté prasátko, dám si něco k snídani. Potom vyrazím na hřbitovy, zapálit svíčku zesnulým blízkým, teprve pak balím dárky. Večer jedu do Třebíče na štědrovečerní večeři za zbytkem rodiny, co bydlí v Třebíči. Povečeříme a potom se rozloučíme a jedu spokojeně domů.

Kralická tiskárna a bruslení

5. a 6. třída se byly ve středu 11.12. podívat na Kralickou tiskárnu. Kralická tiskárna byla podnikem Jednoty bratrské, která zde tiskla své vlastní spisy a také se zde vytiskla nejznámější kralická kniha: Bible kralická.

Žáci se dozvěděli plno nových věcí a zkusili si ručně vyrábět knihy. Podívali se na krátký dokument.

Výletu předcházelo bruslení v Náměšti nad Oslavou.

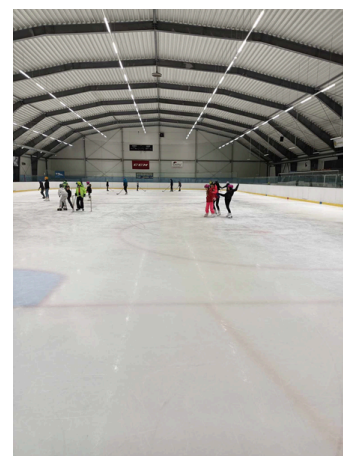
A co se jim tam nejvíce líbilo?

Marek (6.tř.): rakev

Tomáš (6.tř.): sklep, rakev

Denis (6.tř.): knihy, staré písmo

Jirka(6.tř.): stará tvr

Mikulášská laťka

Kluci z naší školy se v pátek 6.12. zúčastnili soutěže ve skoku do výšky v ZŠ Husova v Náměšti nad Oslavou.

Z naší školy tam jeli kluci z pěti tříd. Každý začínal na jiné výšce podle roku narození. Všichni měli 1 pokus a 2 opravné na každou výšku. Tyč se zvedala vždy o 5 cm.

Skoku se zúčastnili:

Tobin Hájek – skočil 80 cm, ale udělal si něco s nohou a dál neskákal.

Filip Mityska – skočil 115 cm.

Tomáš Kočí – skočil 110 cm.

Adam Smolík – skočil 100 cm.

Jakub Halsbach – skočil 115 cm. Tentokrát se mu bohužel nedařilo, většinou skočí až 125 cm.

David Remer – skočil 125 cm.

Filip M. za svoje skvělé výkony skončil na 3. místě. Gratulujeme!!!

Soutěž!!!!

V minulém čísle jsme vás požádali, abyste se pokusili uhádnout, čí karikaturu jsme zveřejnili. Většina správně hádala, že to byla paní učitelka Šmahelová. Ze všech správných odpovědí jsme vylosovali tři výherce sladké odměny – byly to Hana Solařová (9. tř.), Adéla Patůčková (7. tř.) a Nikola Pečivová (7. tř.).
Blahopřejeme!!!

Zároveň vyhlašujeme novou soutěž.

Jistě jste na úvodní stránce poznali ředitelskou chodbu. Fotografie chodby byla upravena pomocí umělé inteligence ve stylu jednoho slavného umělce. Poznáte, o kterého se jedná? Svoje tipy hlase třídním učitelům nebo pošlete na mail z.smahelova@zshrotovice.cz. Opět vylosujeme tři výherce sladké odměny.

Etické dílny Jan Amos Komenský

Lidé v naší třídě se na program moc netěšili, protože jsme ho měli v páté třídě a dost z toho programu jsme si pamatovali, ale někteří se zapojili.

Paní Iva nás provázela jeho životem, snažila se nám vysvětlit, že Jan Amos Komenský i přes vše špatné, co se mu stalo, našel řešení, jak ze všech špatných chvil udělat něco lepšího. Ale dost z nás bylo našťavaných, že nám odpadla výtvarná výchova.

JANA VYSKOČILOVÁ, 7.B

Vítězové olympiád

Náš parlamentní zpravodaj tentokrát vyzpovídal vítěze všech olympiád, které v naší škole proběhly před Vánocemi.

Eva Říhová – Olympiáda z ČJ

Jaký máš pocit z výhry? Dobrý.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Normálně.

Jaké jsi získala umístění: 1. místo

Adam Eliáš – Matematický oříšek

Jaký máš pocit z výhry? Dobrý.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Líbila.

Jaké jsi získal umístění: 2. místo

Natálie Novotná – Olympiáda z AJ

Jaký máš pocit z výhry? Dobrý.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Dobře.

Jaké jsi získala umístění: 1. místo

Nikola Pečivová – Olympiáda z AJ

Jaký máš pocit z výhry? Bomba. Super.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Superlíbilo.

Jaké jsi získala umístění: 1. místo

Hana Solařová – Olympiáda z NJ

Jaký máš pocit z výhry? Úžas.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Líbila.

Jaké jsi získala umístění: 1. – 2. místo

Lucie Jiříčková – Olympiáda z NJ

Jaký máš pocit z výhry? Dobrý.

Jak se ti líbila/nelíbila účast na olympiádě? Skvěle.

Jaké jsi získala umístění: 1. – 2. místo

Nová učitelka

Vyzvali jsme žáky 4. – 8. ročníku, aby vytvořili text na základě společného zadání:

Do školy přišla nová češtinářka/matikářka. Je ale nějaká divná. Myslím si, že je mimozemšťan. Co tu asi chce?

V tomto a příštím čísle zveřejníme nejzdařilejší práce z jednotlivých tříd. Pokud máte zájem, můžete nám napsat na mail z.smahelova@zshrotovice.cz, jak se vám jednotlivé příběhy líbí.

4. třída

„Dobrý den, dnes vám představím vaši novou matikářku.“ řekl ředitel, když se objevil ve dveřích. „Toto je Zelfaba Straková.“ To je divný, takové jméno jsem ještě neslyšel.

„Dobrý den, děti,“ řekla, jak se objevila i ona. „Dobrý den, paní učitelko,“ řekli jsme nazpátek. Je celá taková divná, vypadá jako mimozemšťan.

Jak skončil den, tak jsem se na ni zaměřil. Dokonce jsem si všiml, že jí nechutná oběd. A to byl moc dobrý. Druhý den odpoledne jsem se koukl do kabinetu, co jí. A pak se to stalo!!!

Viděl jsem, jak jí sklo a pije olej. Vtom mi všechno došlo! Proto se tak divně chovala! Co tu asi chce? A to jsem si ještě vzpomněl, že dneska všichni přespáváme ve škole a ona nás hlídá. Nejspíš nás chce všechny ovládnout!!! Tak proto je tady? Vtom si mě všimla. V mžiku se začala zvedat a když se zvedla, začaly se jí prodlužovat ruce a najednou to nebyla matikářka, ale mimozemšťanka!!! Strčila mě do skříňky. Nevím, jak dlouho jsem tam byl, ale nejspíš přes hodinu. Večer mě pustila. Řekla, že jestli něco povím, zavře mě tam znovu. Ale já to nevydržel a řekl jsem to svému kamarádovi. Když se to dozvěděla, tak dala výpověď. Po škole si na nás oba dva počkala a odtáhla nás za školu, odkud nás unesla. „Zítřka z vás udělám mimozemšťany,“ řekla po cestě. Začínal jsem mít strach. Uviděl jsem padák a hned jsem se k němu rozběhl. Skočil jsem hned z okna a když už jsem byl dole, vzpomněl jsem si na kámoše. Od té doby jsem o nich nikdy neslyšel.

7. ročník – 7.A

Včera jsem došla do školy a byla tam nová matikářka. Šla jsem za ní do kabinetu, ale ona tam nebyla. Byla tam jenom fialová chapadla. Vyděsila jsem se a rychle jsem utekla. Poté mě napadlo, že počkám, až půjde domů. Jak půjde domů, tak se půjdu podívat do toho kabinetu. Počkala jsem schovaná za košem a jak zamykala, rychle jsem tam vběhla, aby mě neviděla. V tom kabinetu byly papíry a na papírech bylo napsáno Průkaz o adopci chobotnice. To se mi hrozně ulevilo, že není mimozemšťan, že si jenom adoptovala chobotnici.

5. třída

Jednoho dne k nám přišla nová učitelka, ale něco se mi na ní nezdálo, vypadala divně, tedy pro mě. Když jsem to řekl kamarádovi, odpověděl, že je to hloupost, že je prý v pohodě, ale mně to nedalo a chtěl jsem se o ní dozvědět víc. Po naší poslední vyučovací hodině jsem šel za učitelkou a ona mezitím něco dělala pod lavicí – jako mutovala. Když jsem to viděl, byl jsem strachy bez sebe, začal jsem utíkat přes celou školu, až jsem doběhl do místnosti, kterou jsem nikdy předtím neviděl. Bylo tam prázdko, byl jsem v pasti. Učitelka se pomocí chapadel doplazila až ke mně a vtom prásk, učitelka neboli mimozemšťan ležela na zemi. Stál tam kamarád, který se vydal za mnou, protože mě v tom nechtěl nechat. Učitelku – mimozemšťana omráčil kusem železa.

Najednou jsme zjistili, že není konec. Z břicha mimozemšťana začaly padat vajíčka, ze kterých se vzápětí vyklubala mláďata. Byla slizká, ale my jsme stihli utéct a ona zůstala ve sklepe. Chvíli jsme se na něj dívali, dokud nepřišel školník a nezamkl. Od té doby nikdo z nás neměl odvalu se přiblížit ke sklepu. Mysleli jsme, že až vyrostou, nakladou další a další, ale to už se my dva nedozvíme, nebo ano?...

S kamarádem jsme se báli, ale když nám nikdo nevěřil, museli jsme sehnat důkaz. Pomalu jsme kráčeli ke sklepu a když jsme došli ke dveřím, něco jsme zaslechli. V tu chvíli jsme se tak báli, že jsme se pomalu vydali zpět. Pak jsem ale řekl, jdeme tam. Brzy jsme zjistili, že to byla chyba. Otevírali jsme a dveře se za námi zavřely, byli jsme uvnitř ve tmě a když jsme si rozsvítili, tak jsme to viděli. Slizké obludky, byli jsme strachy bez sebe, byly všude, lezly nám do pusy. Potom tam pro něco šel školník a po hodině utrpení nás osvobodil a obludy hodil do ohně. Každopádně nevěděl, že nám nakladly vajíčka pod jazyk a v tu chvíli jsme měli stejný úkol jako minulý mimozemšťan – jenže tentokrát už jsme nesehali ve vyhubení lidstva.

7. ročník – 7.B

Nedávno jsem si všimla, že moje nová češtinářka je nějaká divná. Někdy mám pocit, že je třeba mimozemšťan nebo tak něco. Má totiž 3 oči a 2 ocasy. Má i takový divný hlas jako mutant. Jednou jsem se jí zeptala, proč vypadá jako mimozemšťan, a ona mi řekla, že přiletěla z Marsu, aby sledovala lidstvo, protože mimozemšťany zajímá, jak my lidé žijeme, jak vypadáme atd. Řekla mi, ať to nikomu neříkám. Byla jsem úplně v šoku, ale nikomu jsem to neřekla.

Druhý den češtinářka nepřišla do školy a začala po ní pátrat policie, ale ta ji nikdy nenašla. Po češtinářce se slehla zem a nikdo kromě mě neví, co byla zač.

6. ročník

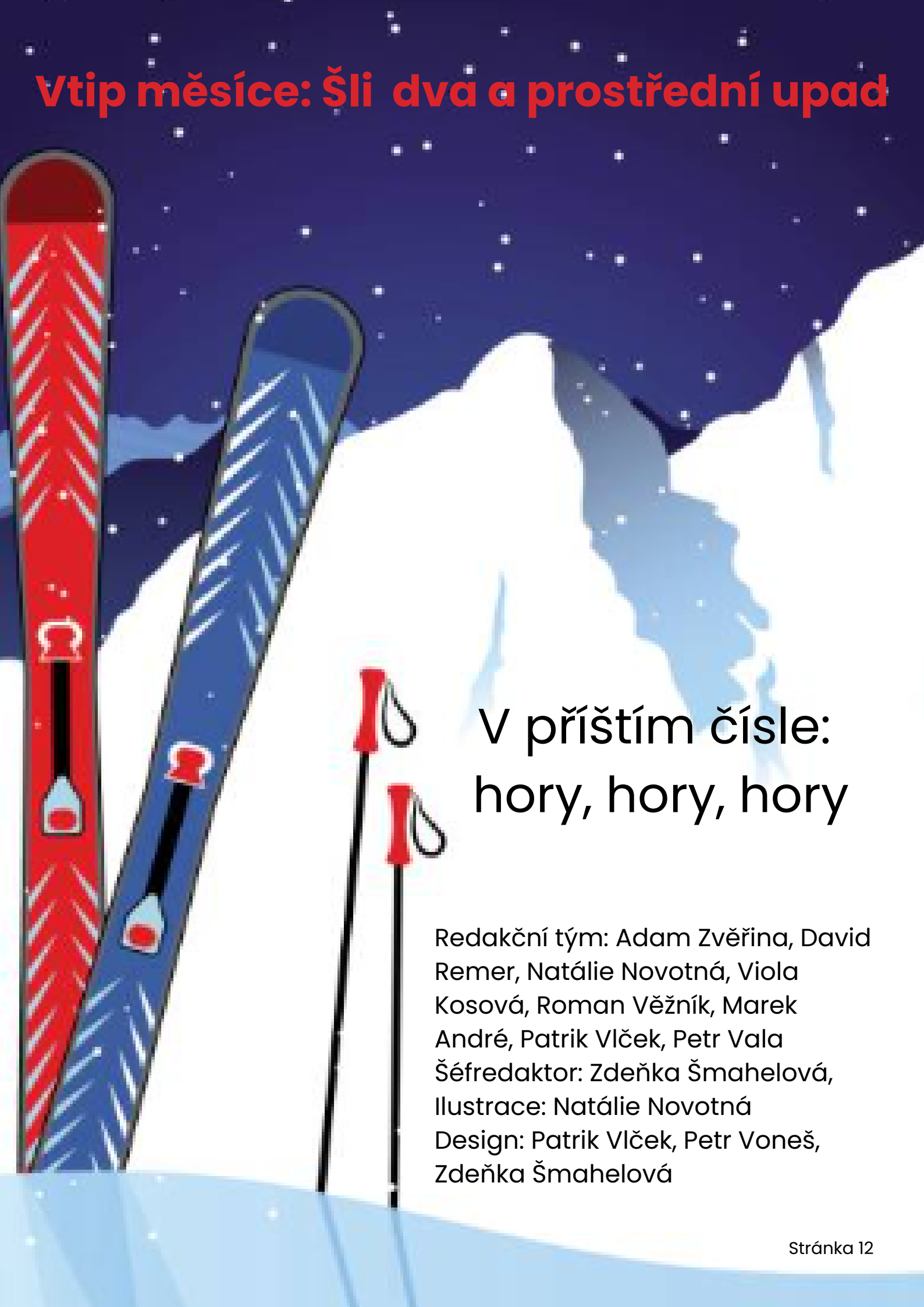
Do třídy k nám přišla nová češtinářka. Je divná, protože když máme češtinu, učíme se matiku. A takhle jsme se učili od začátku školního roku do konce. Na konci školního roku jsme se zeptali, proč jsme se učili matematiku místo češtiny? A paní učitelka odpověděla: „Protože jsem matikářka a nejsem češtinářka.“

8. ročník

Od té doby, co je v naší škole ta podivná češtinářka, mě svírají úzkosti. Pokaždé v její hodině mám nejistý pocit, svírá se mi žaludek, cítím se neklidná. Vždy vydechnu úlevou, když zazvoní na přestávku, každou přestávku po češtině se zamykám na školním záchodě, abych se uklidnila z nejistého pocitu a pohledu, co češtinářka vrhá po studentech. Jeden den po českém jazyce jsem na záchod utíkala více než kdy jindy, pocit úzkosti byl větší než kdy dřív. Už jsem hmátla po klice školního záchodu, ale v tu dobu mě zastavila naše češtinářka. S mírnou hrůzou v očích jsem ustoupila o krok dozadu, moje srdce bušilo tak moc, že se snad vyskočí z mého hrudníku. Zamračila se na mě a začala mluvit svým mrzutým hlasem: „Po chodbě se neběhá, ty to víš. Pojď se mnou do kabinetu, tam probereme tvé chování.“ Dořekla a já vytřeštila oči, chtěla jsem odmítnout, ale věděla jsem, že to je marné. Šla jsem potichu za ní, myšlenky zaplnily mou mysl: „Co když mě už nepustí? Co když je mimozemšťan?“ Zatřásla jsem hlavou a pokračovala v cestě za češtinářkou. Když jsme došly do samotného kabinetu, rozhlédla jsem se a viděla jsem několik knih a učebnic v poličkách, na stole a na podlaze. Ale jeden předmět mě zaujal, byl to kus papíru s podivným písmem ležící na podlaze. Zvedla jsem ten papír ze země, abych se podívala zblízka, ale češtinářka mi vytrhla papír z ruky a schovala si ho do šuplete. Asi po hodině poučování o mém běhání na chodbě mě pustila. Podívala jsem se zpátky na ni a odešla jsem.

Druhý den po českém jazyce jsem na záchod nešla, čekala jsem, až odejde ze třídy první. A když odcházela, něco jí vypadlo. Rychle jsem se k tomu sehla a zvedla to. Byl to přívěšek se stejným písmem, které jsem viděla na tom papíru. Teď vím určitě, že je mimozemšťan.

Vtip měsíce: Šli dva a prostřední upad

V příštím čísle:
hory, hory, hory

Redakční tým: Adam Zvěřina, David Remer, Natálie Novotná, Viola Kosová, Roman Věžník, Marek André, Patrik Vlček, Petr Vala
Šéfredaktor: Zdeňka Šmahelová,
Ilustrace: Natálie Novotná
Design: Patrik Vlček, Petr Voneš,
Zdeňka Šmahelová